

"איך ענה הפישפש למעלה?" שואל עיתון מפ"ם דגבי האיש שהתנגד למינוי גריו

הציבור התייאש מן הממשלה הנוכחית. לפי כל הסקרים, הוא רוצה בהחלפתה. אך לפי סקר נור סף, שפורסם לפני שבוע, אין אותו ציבור מצפה לשינוי רב כאשר יחזור המערך לשלטון.

נראה כי מנוי וגמור עם המערך לחזק דיעה זו. לכן נקט השבוע בצעד שהדהים רבים: הוא הטיל על ישראל גלילי את התפקיד של יו"ר הוועדה שתכין את המצע הימני שלו.

החלטתו זו לא היתה תוצאה של מאבק בין שני המועמדים הימניים. גם שימרון פרס וגם יצחק רבין תמכו בגלילי.

הפטרון של ימית. ישראל גלילי היה היועץ העיקרי של גולדה מאיר, בתקופה שקדמה ל-מלחמת יום-הכיפורים. יותר מכל אדם אחר, מילבד משה דיין, נושא גלילי באחריות למדיניות שהביאה למלחמה.

בשעתו גילה אנוור אל-סאדאת כי החליט סופית על פתיחת מל-חמת יום-הכיפורים כאשר קרא שמפלגת-העבודה קיבלה את "מיס" מן גלילי" — מצעה-מפלגה לקראת הבחירות של 1973, שנתקבל כתוצאה מאולטימטום של משה דיין, ושנוסח על-ידי גלילי. במיס"מך זה הוחלט על הקמת העיר ימית.

היה זה כימעס קוריוז, שעל מיינוי החדש של גלילי נמסר באותו שבוע שבו הקרינה הטלוויזיה הישראלית כתבה ארוכה על המלי-יארדים שהושקעו בימית, אשר ילכו לטימיון ביום שבו תימסר הי-עיר הבנויה-לתיארת למצרים. בשיחתו עם העולם הזה אמר אנוור אל-סאדאת כי לא מיסמר"גלילי בלבד גרם להחלטתו — אך שהידיעה על מיסמר זה חיוקה בו את ההחלטה לפתוח במלחמה. אין ספק כי גלילי מייצג עכשיו את הקו הנוקשה והניצי ביותר

מגורש סובלן * הפרקליט רומה, המגורש התאבד

מגורש קוואסמה החוקר נשכח, הטלפון נותק

ממשלה הצפויה של המערך? נראה כי המערך צועד במרץ קדימה לקראת 1973.

מיפלגות

מודה ועוזב - ירוחם

סיעת ש"י עזבה — אך היא לא הודתה. היא פשוט העמידה פנים כאילו לא היו דברים מעולם

מי מוכן לאחוז בדגל של ההתנגדות להצעת-החוק של גאולה כהן בעניין ירושלים? השבוע נמצא המועמד: סיעת ש"י המצומקת, על ששת חבריה. כאשר נדונה הצעת-החוק בוועדת החוק-הקואליציה, הצביע ח"כ מרדכי וירשובסקי (ש"י) נגדה. אבל הוא סירב לנקוט טכסיס פרי-למנטרי מקובל לעיכוב ההחלטה: לתבוע דחייה לשם קיום "התייעצות סיעתית". טען וירשובסקי: "אני לא מוכן להוציא את הערמור נים מן האש בשביל הממשלה!"

ואכן, הממשלה היתה מעוניינת בעיכוב הצעת-החוק, אשר גרמה להשעיית השיחות עם מצריים, ש"טום חודשו רשמית גם השבוע. והמעכירה את היחסים בין ישראל וארצות-הברית. החלטת הוועדה קדמה רק בכמה שעות להחלטת מועצת-הביטחון של האו"ם בעניין ירושלים. הידיעה על החלטת הוועדה של הכנסת הביאה את ארצות-הברית להימנעות מן ההצבעה, תחת להשתמש בזכות-הווטו שלה.

פרט קטן. סיעת ש"י לא הסייגה בקבלת הדגל. היא גם הניפה אותו ברמה. בסידרה של מודעות, ובמאמר של ח"כ אמנון רובינשטיין, ייסרה את הסיעות שנתנו יד ל-הצעת-החוק הפרובוקטיבית. העלתה על סג את גישתה האמיצה של ש"י במודעות ובמאמר שכחו אנשי ש"י לציין רק פרט קטן אחד: שהם עצמם הצביעו כאיש אחד בעד הצעת-החוק זו במליאת הי-כנסת.

כאשר העלתה גאולה כהן את הצעת-החוק, הציע נציג הממשלה להעבירה לוועדה. נציג שלי"קם ותבע להסיר את ההצעה מסדר-היום, בהזיזו את הסיעות שקבלת ההצעה תביא למשבר בין ישראל

ומצריים וגם בין ישראל וארצות-הברית.

מייד לאחר מכן נערכה ההצבעה. כל סיעות הקואליציה, המערך, ש"י, ר"ץ ול"ע הצביעו בעד הצעת-החוק. רק שלי"ק ורק"ח הצביעו נגדה.

מדוע הצביעה אז ש"י כפי שהצביעה? אין ספק שסברה כי הצבעת אחרת לא תהיה פופולרית. היא לא רצתה להימצא במחנה הי-רדיקלי, כאשר המערך מצביע בעד ההצעה של התחיה. עתה התעלמה ש"י כליל מאותה הצבעה, והעמידה פנים כאילו לא היתה.

ההגינות מחייבת. "יותר ל-סיעה לחזור בה מעמדתה ולנקוט עמדה הפוכה", אמר השבוע אחד מחברי-הכנסת, "אך ההגינות מחייבת שהיא תגיד זאת בפירוש ו-תביע צער על טעותה. הפסוק אומר כי 'מודה ועוזב — ירוחם'. ש"י אמנם עזבה, אך לא הודתה, לפי הפסוק, היא 'לא תרוחם'."

השטחים

למי יצאלצו הפעמונים?

בקבוק ויסקי מוז בקבוק ויסקי — האם יצווה בית-המישפט להחזיר או לא?

"אדוני כבר בוזבז שעה על חומר בלתי-רלוונטי. אולי נתחיל עכשיו בחומר רלוונטי?" קולו של נשיא בית-המישפט העליון, השופט משה לנדוי, היה עדין, אך הדברים היו חריפים.

פרקליט-המדינה, גבראל בך, בלע את הדברים בחיוך מאולץ והמשיך בטיעון. הוא לא עשה זאת בלהט של פרקליט היודע שהוא מייצג עניין חוק. בך ידע, בלי ספק, כי ה"קייז" שלו הוא חלש, והוא הש"תדל ככל יכולתו לחפות על כך.

"אני מודה שהגירוש נעשה בי-צורה בלתי-תקינה", אמר, כדי לק"דם את פני הרעה. טענתו העיקרית: למרות שראשי-העיריות של חברון וחלחול והקאדי של חברון גורשו בניגוד לנוהל הקבוע בחוק, הגירוש היה חוקי.

חלונות מוגפים. אולם בית-המישפט העליון במיגרש הרוסים בירושלים היה מלא עד אפס מקום.

לעשרות ערבים, שבאו להפגין ב-נוכחותם את הוזהרותם עם המגור-רשים, לא ניתן להיכנס לבניין. את האולם מילאו עיתונאים מקו-מיים וורים, אישי-ציבור ממחנה השלום, שיסבו מחוסר מקום על ספסל-הנאשמים, נכבדים מן הגדה, בני מישפחות המגורשים ושוורה של משקיפים שבאו במיוחד מי-חול — חברי הפרלמנט הצרפתי ושליח אירגון-המישפטנים הבינ-לאומי.

ברגע האחרון חל שינוי מפתיע. שני שופטים שהשתתפו בשמיעה הראשונה של העתירה, אהרון ברק והדסה בן-עיתו, הוצאו מן ההרכב. תחתם באו נשיא בית-המישפט משה לנדוי והשופט הדתי יצחק כהן. לנחש אם יש משמעות פוליטית לחילופין אלה.

המתח גבר באולם, יחד עם החום. החלונות היו מוגפים, ואין באולם מיוזג-אוויר או מאוורר. בהעדר הי-שופטים, גם לא העזו איש לנקוט יוזמה ולפתוח חלון.

אך ברגע שנכנסו השופטים, הש-תנה הכל. החלטתם הראשונה היתה לפתוח את החלונות. האוויר הי-ר-שלמי חדר פנימה, יחד עם קול הפעמונים של הכנסיה הרוסית הי-סמוכה.

כדיחה שה עזר. במישפט כזה, דרכים הכל להערות-ביניים של השופטים, בנסיון ללמוד מהן מה תהיה ההחלטה הסופית. הפעם לא חסרו הערות כאלה. חיים כוהן, ששרד מן ההרכב הי-מקורי, לא הסתיר את דעתו על צדדים-שונים של הפרשה. גם הי-שופט לנדוי לא ראה צורך להתי-אפס.

כך, כאשר הזכיר גבראל בך כי דיבר השבוע עם עזר וייצמן, וכי זה מכחיש שאמר בפאריס שלא היה מגרש את השלושה אילו היה הי-ראשי-הממשלה, החליפו ביניהם לנדוי וכוהן חיוכים רחבים. כאילו שמעו זה עתה כדיחה וייצמנית נוספת. כמה עיתונאים צחקו בפח-מלא.

כאשר אמר בך כי מאז הגירוש משמיעים השלושה ידעות קיצוני-ניות. העיר כוהן: "אולי זוהי תוצ-אה של הגירוש?" וכעבור רגע: "הפכתם אותם לקדושים!" חיים כוהן ביקש לדעת אם הי-(המשך בעמוד 32)

יו"ר-הוועדה גריו גם דס, גם מיליארדים

על המישמר ציטט את מתנגדי רמון במפלגת-העבודה, אך לא השאיר ספק בכך כי זוהי גם דעתו. גלילי הוא "אישיות תנועתית מ-שיכמה ומעלה". כתנועה קיבוצית, מעדיפה מפ"ם, כנראה, את הנז-הטורף — כל עוד הוא איש-קיבוץ. מה משמעות הדבר לגבי הי-

במיפלגת-העבודה. הוא קיצוני יו-תר מפרס בהתנגדותו לכל פית-רון פלסטיני? **"משיכמה ומערה"**. מדוע נבחר לתפקיד זה?

גלילי הוא איש הקיבוץ-המאוחד (קיבוץ נען). ואין כוח במפלגה

* השבוע החליטה תנועת המו-שבים, השייכת למערך, שהיא מת-נגדת להחזרת חבל ימית.

* בשער העולם הזה 1307, כי-איש-השנה תשכ"ב.